

חינוך ראשי

יו"ל ע"י אגודת חב"ד אשקלון ■ טל: 08-6754913 ■ פקס: 08-6753461 ■ דוא"ל: chaiashkelon@juno.com

מאת הרב שרון כהן – מנהל החינוך לגיל הרך

תנו לילדים כוח פנימי

ל"ג בעומר, החל במרכזו של החודש, הוא חגו של רבי שמעון בר-יוחאי. זה יום פטירתו והיום שבו ציווה לשמוח.

נוסף על מרכזיותו של רבי שמעון בר-יוחאי בתלמוד, חותמו הרוחני הגדול ביותר הוא בפנימיות התורה, חכמת הקבלה. רבי שמעון חיבר את ספר הזוהר – הספר החשוב ביותר בעולם הקבלה - ועליו נשענת הספרות הקבלית כולה, ובכלל זה עולם החסידות, שנתגלה לפני כשלוש מאות שנים, על-ידי הבעל-שם-טוב.

החסידות ופנימיות התורה נחוצים מאוד לילד כדי שיגדל ויתחנך בדרך הטובה ביותר. פנימיות התורה מעניקה לאדם מבט פנימי על העולם הגשמי והרוחני. היא מלמדת על מהותו הפנימית המיוחדת של היהודי, על הכוחות הרוחניים האדירים שבהם ניחן, ועל פנימיותם של התורה ושל הקדוש-ברוך-הוא. מבט כזה נותן לאדם הבנה עמוקה יותר בתורה ובמצוות ומסייע לו להיות שלם עם עצמו. הדבר גם נותן לו שמחה וחשק גדולים יותר בקיום התורה והמצוות.

כאשר מדברים על ילדים רכים, החשיבות עולה במדרגה. נפשו של ילד היא רכה ועדינה. עדיין היא אינה מעוצבת כל צורכה, והיא מושפעת לטוב ולרע בקלות יתרה. ילד זקוק לאיתנות נפשית וליציבות רוחנית הרבה יותר מאדם בוגר, היציב בדעותיו וברוחניותו.

כאן חשיבותה של פנימיות התורה לחינוכו של הילד. היא מעניקה לו את החוסן הנפשי ואת היציבות הרוחנית. היא נותנת לו את הכלים להתמודד עם הרוחות הרעות הרוחניות המנשבות בחוץ, וכוח להתגבר על הפיתויים האורבים לו ברחוב.

חינוך על ברכיה של תורת החסידות הוא הדרך הטובה ביותר להקנות לילד עוצמה וכוח להתמודד נכון עם העולם המידרדר של ימינו ולגדול יהודי ירא-שמים עם אושר פנימי.

על הפרק | מאת הרב מ.מ. ליכרמן – השליח הראשי של הרבי באשקלון וי"ר המוסדות

לימודים לא משביתים. נקודה

המחאה נגד המשך שיגור הטילים לעבר ערים שלוות חייבת להישמע בכל עוצמתה, אבל השבתת לימודים אינה יכולה להיות כלי במאבק הזה

מקודשת. כשם שלא משביתים בתי-כנסת, כך לא משביתים בתי-ספר. אפשר למצוא אלף ואחת דרכים יצירתיות למאבק ולהעלאת המחאה על סדר-היום. הדבר אינו חייב לבוא על חשבון לימודיהם של ילדינו.

חז"ל אמרו משפט מדהים – "אין מבטלים תינוקות של בית-רבן אפילו לבניין בית-המקדש". תארו לעצמכם, אלפיים שנה מחכה עמ-ישראל לבניין בית-המקדש, וסוף-

סוף יש לנו
ה א פ ש ר ו ת
לבנות, אלא

שצריכים את עזרתם של הילדים הלומדים תורה. וכי לא ראוי שיפסיקו לזמן-מה את לימודיהם ויסייעו למימוש המשאלה הנשגבה ביותר של העם היהודי? קובע רבי יהודה הנשיא שאין מבטלים את הילדים מלימודם, ובית-המקדש יחכה!

אין המחשה חדה וברורה מזו לעוצמת הקדושה שעלינו לחוש כלפי לימודם של ילדינו. קיום מתכונת הלימודים הוא ערך מקודש, מוחלט, שאינו יכול לזוז מפני שום צורך אחר, יהיה חשוב ככל שיהיה. זה צריך להיות כלל אבסולוטי – לא משביתים ילדים מלימודם, ואין כאן מקום לוויכוחים.

אנחנו שמחים שבסופו של דבר בוטלה ההשבתה (כאמור, מסיבה אחרת), אבל להבא כדאי שנאמץ כולנו את הגישה הזאת, ולא נשתמש בילדינו ככלי למאבק, יהיה צודק וחשוב ככל שיהיה.

פגיעת טיל הגראד בקניון באשקלון הגבירה את תחושתם של התושבים שאי-אפשר להניח למצב להימשך כך, ושחייבים להחריף את צעדי המחאה, כדי שהממשלה תתעשת ותסיר מעלינו את האיום הבלתי-אפשרי הזה.

אחד הצעדים שעליהם הוחלט היה – השבתת הלימודים במוסדות החינוך בבוקר יום המחרת. לפועל, ההשבתה בוטלה, משום שגורמי החינוך בעיר

שכנעו את יוזמי השביתה, שפעולה כזאת עלולה להגביר את הטראומה אצל הילדים, ולכן חשוב לקיים את שגרת הלימודים.

מוסדות החינוך של חב"ד הודיעו שבכל מקרה לא ישתתפו בהשבתה. המחאה בהחלט נחוצה, ובוודאי חייבים לשדר מסר לממשלה ולכל העם, שזאת מציאות שאי-אפשר להשלים עמה. לא יעלה על הדעת שערים שלמות במדינה ריבונית יספגו ירי של טילים, כל אימת שיתחשק לאיזה מחבל בעזה לשגר טיל לעבר אוכלוסייה אזרחית. זה מצב מטורף שכבר מזמן היו צריכים להפסיקו.

ובכל-זאת, השבתת לימודים איננה יכולה להיות אמצעי מחאה. אין זה משנה עד כמה המאבק צודק ונכון – לימודים לא משביתים. נקודה. ההתייחסות ללימודים צריכה להיות

עיקר התמסרותם של ההורים צריך להיות בנוגע לחינוך הילדים בדרך התורה ומצוותיה, כדי להבטיח שהילדים יגדלו חסידים, ירא-שמים ולמונים, שעל-ידי זה מביאים אושר נצחי לילדים וכן להורים. אבל כאשר מתמקדים בהלבשת הילד בבגדים יקרים, כדי שהילד יהיה לבוש בבגדים יפים יותר מילדיהם של השכנים, אושר כזה יכול להימשך ליום, שבוע, חודש, שנה, אבל אחרי זה, כאשר הילד יגדל, תופסים שהחסירו בהענקת האושר האמיתי, שעל ידו יהיה מאושר כל ימי חייו. וגם עניין זה תלוי באישה היהודייה, שכן להיותה עקרת הבית, עיקר הבית, בכוחה דווקא לקבוע את אופן חינוך הבנים והבנות, כמו הנהגת הבית כולו, שיהיה בית מאושר ורוחני, וממילא בית מאושר בגשמיות.

(הרבי מליובאוויטש)

יש חיים אחרי הלימודים

הגב' חני וולף, מנהלת בית ספר חב"ד בנות, מספרת על הפעילות הלא-פורמלית שמתקיימת בבית-הספר ומסבירה את חשיבותו. "לחוויה הזאת אין תחליף", היא אומרת

ההפסקות בבית-הספר. כל תלמידה בחרה תחביב מתוך רשימה, ושובצה בקבוצת התחביב שלה. אחת לשבועיים הגיעו אלינו לבית-הספר בנות המכללה בכפר חב"ד, שאותן הזכרנו קודם לכן, וקיימו זמן תחביב בקבוצות של 6-8 בנות. משאלונים שהעברנו בין הבנות הבנו כי הן נהנו מכך מאוד.

החלטתם לשלב גם את תנועת הנוער של חב"ד 'בת מלך' כפעילות אחר-הצהריים, מדוע?
לתנועת נוער ככלל תרומה חינוכית רבה. הקשר בין הבנות למדריכות, הקרובות אליהן בגילן, הוא קשר בריא מאוד, בפרט כאשר המדריכות נבחרות בקפידה ומקבלות הדרכה בחופשת הקיץ ולאורך כל השנה. התכנים של הפעילות הם לרוב במישור רוחני גבוה, וכל הפעילות נעשית בדרכי נועם ולא מתוך כפייה. כך התכנים מופנמים יותר ומפתחים את עולמן היהודי של הבנות.

'בת מלך' גם גורמת לתחושת שייכות למפעל גדול ועוצמתי, שהבנות שמחות להיות חלק ממנו. הדבר בא לידי ביטוי בצורה בולטת בכנס הארצי של התנועה, שם הבנות מתעניינות אצל כל חניכה מהיכן היא, וכל פעם שמוזכרים את עירן, אשקלון, הן מאושרות עד אין קץ.

מהו הדבר העיקרי שנותן החינוך הלא-פורמלי?

שמחה! אם זה על ידי העלאת הביטחון העצמי, החוויה, העיסוק בתחביב וכדומה. העובדה שפעילויות אלה נעשות במסגרת בית-הספר ולא במסגרות אחרות, כמו מתנ"ס שכונתי וכדומה, מוודאות שהפעילות נעשית בחברה מוכרת ומתאימה, והדבר יוצר אהדה לבית-הספר בכלל וממילא גם הלימודים נעשים ביותר חשק. בדרך זו בית-הספר אינו גורם אסוציאציה של משהו קשה, כבד ומאוס, אלא משאיר זיכרונות מתוקים ומעשיר בכישורי חיים שיסייעו לילדה לאורך כל החיים, כמתבגרת, כאישה וכאם.

במיוחד, וכמובן שרוב השיח התנהל באנגלית. החיבור עם בנות המכללה הוסיף לבנות חוויה והנאה והעשיר את אוצר המילים שלהן בשפה האנגלית.

גם בתחום החברתי וכישורי חיים, החינוך הבלתי פורמלי תורם רבות לבנות. אפשר לקיים שיעור בנושא צניעות, בנושא אהבת ישראל, ניקיון ועוד, אך הלמידה המשמעותית תהיה באמצעות המעשה. בבית ספרנו מבצעים חודשיים מתחלפים בנושאים שונים, כאשר התלמידות שמתמידות זוכות בצ'ופרים מגוונים וחוויתיים."

בבית-הספר שלכם מופעל מערך של חוגים לאחר שעות הלימודים, האם לא עדיף שהבנות ילמדו להעסיק את עצמן בבית?

זה נכון שהעיסוקים השונים בבית הכרחיים ותורמים לבנות. אין צורך ולא כדאי להשתתף בחוגים כל ימות השבוע. אך השתתפות בחוג שאותו בוחרת התלמידה לפי תחביביה פעם או פעמיים בשבוע, יכולה להיות דבר נפלא.

יש בנות סגורות ומופנמות שחוג 'מוזיקף' או בלט, שמתקיימים בבית-הספר, פותח אותן מאוד, מעשיר את עולם הרגש ומטפל בסוגיות שבמסגרת הלמידה הרגילה אין מקום לפתח. יכולה להיות תלמידה שקשה לה בלימודים אך היא ממש מצטיינת בציור או בנגינה. על-ידי השתתפות בחוג היא תמצא את עצמה במרכז העניינים, תנחל חוויית הצלחה ובכך תעלה את ביטחונה העצמי.

חוג בישול ואפייה זוכה גם הוא לפופולריות רבה. לא כל האימהות אוהבות להכניס את הילדות הקטנות למטבח. הדבר כרוך בהרבה לכלוך ובלגן, אך זו התנסות חשובה שמפתחת את עצמאות הילדה. כשילדה חוזרת הביתה עם מאכל אהוב שהיא הכינה, הדבר זוכה לתשומת לב ולשם שינוי היא זו שמקבלת את המחמאות על האוכל הטעים במקום האימא.

השנה קיימנו 'זמן תחביב' גם במסגרת

כמבוגרים, כולנו מתרפקים על זיכרונות ילדות מתוקים, נזכרים בחוויות של שמחה, חברות וכיף. באשקלון יש מי שכבר חשבה צעד אחד קדימה ודאגה להבטיח את זיכרונותיהם המאושרים של ילדינו. הגב' חני וולף, מנהלת בית ספר חב"ד בנות, הפכה נוסטלגיה עתידית למציאות.

בבית הספר שבניהולה מקדישים חלק משמעותי לפעילות חווייתית במסגרת שעות הלימודים ואחריהן. "החוויה חשובה מאוד", אומרת חני. "את חומר הלימודים אפשר להשלים בגיל מבוגר יותר, במהירות ובקלות. מה שנשאר אחרי מסגרת בית-הספר זה החוויה, ולזה אין תחליף."

איך מצליחים לשלב את החוויה עם הלימוד הפורמלי?

הלימוד בבית-הספר מתחלק לשני תחומים. ראשית על המורות לעמוד בהספק תכנית הלימודים ולוודא שכל תלמידה תתקדם ותעשיר את ידיעותיה. כמרכזן אנו יודעים שתפקיד לא פחות חשוב של בית-הספר הוא לדאוג לחינוכן של התלמידות ולהקנות להן כישורי חיים. באמצעות הלימוד והחינוך הבלתי-פורמלי אנו מצליחים לקדם את שני התחומים גם יחד.

איך באמצעות חוויה הבנות מצליחות להתקדם יותר בתחומים האלה?

נתחיל עם התחום הלימודי. כידוע, ישנן תלמידות שלא אוהבות חשבון או אנגלית, כשבבית-הספר מקיימים יום שיא חווייתי בחשבון, גם מי שממש שונאת חשבון, נהנית ביום זה, וה'טראומה' של החשבון מזערית יותר. ילדה כזו יכולה לחזור לכיתה עם יותר פתיחות ומוכנות ללימוד חשבון.

באנגלית הדבר דומה. בדיוק סיימנו 'שבוע אנגלית' בנושא ארצות. לשם הפעלת התכנית הבאנו לבית-הספר כשלושים בנות ח"ל, ממכללת 'בית רבקה' בכפר חב"ד. האורחות הפעילו את הבנות בארצות השונות בצורה חווייתית ומהנה

איך להיות גדול

לאדמו"ר מהר"ש (רבי שמואל) מליובאוויטש היו שני בנים: זלמן-אהרון ואחיו הצעיר שלום-דובער (לימים הרבי הרש"ב). כשהשניים היו ילדים לקח פעם אחת זלמן-אהרון את שלום-דובער והכניסו לבור בחצר הבית. כשראה זאת אביו, המהר"ש, שאלו לפרש מעשיו. ענה זלמן-אהרון: "אחי צעיר ממני, אך יותר גבוה ממני. ולא מתאים שילד צעיר יהיה גבוה ממבוגר. לכן הכנסתי אותו לבור, כדי שיהיה בינינו שוויון". אמר לו אביו: "בפעם הבאה כשתרצה להתעלות מעל אחיך, במקום להוריד אותו, תשתדל אתה להתרומם..."

עורך אחראי:

הרב משה בורנשטיין

עריכה:

טלי פרקש

עיצוב והפקה:

מרגליות הפקות

הערות, תגובות, הצעות ורעיונות

ניתן לשלוח לת.ד. 6073 אשקלון

או בדואר אלקטרוני:

chabadashkelon@gmail.com

איך הילד שלי מתנהג בחברה

האם אתם, ההורים, יודעים מה מעמדו של ילדכם בחברה? הפסיכולוג שמר ארזי מפנה את תשומת ליבנו להיבט הזה, שיש לו משמעויות רבות על התפתחותו של הילד

"ניתן לצפות בהתנהגות הילד מחוץ לבית, כשההורה מתלווה לילד במשחק חצר, או בטיול בבית-הספר. האם הילד יוצר קשר עם ילדים אחרים או נמנע מכך? האם ילדים אחרים מנסים ליצור קשר עם הילד וכיצד הוא מגיב להם? יש לשמוע מה אומרים גורמים נוספים על התנהגותו החברתית של הילד (מערכת החינוך, קרובי משפחה, הורים של ילדים אחרים)".

פיתרון בארבעה צעדים:

הכרה בבעיה: פעמים רבות נוטים הורים להתעלם מהבעיה, וזו בעיה בפני עצמה. חשוב לזכור שקשיים חברתיים קטנים ו'שוליים' עלולים להתפתח בהמשך לבעיות חברתיות והתנהגותיות קשות. ההכרה של ההורה בקיומה של בעיה היא עצמה פעמים רבות חלק מהפתרון.

עידוד: הילד צריך לקבל את התחושה שיש מישהו מאחוריו והתמיכה מההורים חיונית. צריך לתת לילד את התחושה שהוא יכול לשאת את ההורים בקשייו, מבלי להיות מבוקר ומואשם בבעיה. על ההורה לנסות להציע לו דרכי התמודדות אפשריות עם הקשיים שהציג (להציע, לא להכריח!).

שילוב כוחות: סיוע ביצירת הזדמנויות חברתיות נוחות לתרגול המיומנות החברתית. הזמנת בני משפחה, חברים, התקשרות עם הורים אחרים ושיתוף פעולה עם הצוות החינוכי.

עזרה מקצועית: כאשר ההורה נוכח שלמרות מאמציו המצב אינו משתפר, אין להסס אלא לפנות לעזרה מקצועית. שם יוכל לקבל הנחיה כיצד להגיב ולשמש מודל נכון לילד. בנוסף חשוב לזכור שאם הרקע לבעיה הוא לקות למידה מסוג כלשהו, כאן מקומו של בעל המקצוע לאתר את הקושי ולחשוף אותו.

ילד חזר לביתו עם גיליון הציונים השנתי והגישו לאימו. הביטה אימו בציונים, וראתה שבכל המקצועות קיבל הבן 'בלתי מספיק', חוץ ממוזיקה, שם קיבל ציון גבוה. הענישה האם את בנה בעונש חמור. לשאלת בנה על חומרת העונש ענתה: "בכל המקצועות ציוניך נמוכים כל-כך, ואתה עוד מסוגל לשיר!?"...

שמר ארזי, בעל תואר M.A בחינוך מיוחד, הוא יועץ חינוכי בתחום לקויות למידה, קשב והתנהגות, והוא הפסיכולוג של בית-הספר 'אור מנחם' בניס. "מקובלות חברתית היא צורך בסיסי", הוא מדגיש. "היא האמצעי שעל-פיו ילדים מודדים את ערכם העצמי. לילד דחוי יכולה להיגרם פגיעה קשה בהערכה העצמית, ויש לזה השפעות על דרך תגובתו כלפי הסביבה".

איך מזהים דחייה חברתית?

ארזי מסביר: "הדחייה יכולה להתבטא בכמה וכמה דרכים. למשל, אם חבריו לכיתה של הילד אינם מעוניינים לבוא אליו הביתה, או שילדים אינם רוצים לשבת לידו או מעדיפים שלא לשחק עמו. במקצת המקרים, הדחייה החברתית עלולה לגרום בעקבותיה גם עלבונות, התלוצצויות ואף מכות.

"ילדים דחויים חברתית עלולים לסבול ממצבי-רוח משתנים, ואף להגיב בתוקפנות לסביבה, מילולית ופיזית. לעיתים הם נחשבים 'מפריעים' בכיתה, ורמתם הלימודית נמוכה".

מה הסיבה לדחייה?

הסיבות לדחייה חברתית יכולות להיות מגוונות: הילד עצמו, משפחתו, הסיבה שבה הוא חי.

צריך לדעת שילדים מטבעם מאוד רגישים ומגיבים לשונות במראה חיצוני, בשפה, במצב המשפחתי. לפעמים תגובתם היא דחייה".

למה הילד לא מצליח לתפקד חברתית?

"יש ילדים החסרים מיומנויות חברתיות בסיסיות", מציין ארזי. "הם רוצים קשר עם ילדים אחרים, אך אינם יודעים כיצד ליצור אותו. הללו מתנהגים בדרך תוקפנית, מנדנדת או אדישה, ויוצרים כלפיהם יחס עויין ומנוכר. הסיבות לחוסר במיומנות חברתית, רבות. ייתכן שהילד אינו מצליח 'לקרוא' נכון הבעות ורגשות. אולי הוא סובל מיכולת נמוכה בוויסות רגשותיו שלו עצמו. לעיתים יש לו קושי להתמודד עם כישלון והפסד.

"במקרים אחרים, הסיבה ללקות החברתית היא קוגניטיבית. ילדים נבונים, הסובלים מליקוי למידה, מתקשים לפעמים גם ב'למידה החברתית' של הילד.

"גם לגורמים משפחתיים חלק אפשרי בדחייה. הורים שמתקשים בעצמם חברתית או מגיבים בצורה לא מתואמת במצבים חברתיים שונים, עלולים ליצור למידה חברתית לא נכונה של הילד. גם לחץ מצד ההורים כלפי הילד לשחק עם

אחרים, עלול להזיק. לחץ יכול ליצור תגובה הפוכה מהמצופה".

מה תפקידו של המורה בתחום החברתי?

"למורה בכיתה תפקיד בבניית האווירה החברתית. מורה יכול וצריך לטפח את היחסים החברתיים בכיתה. לעומת זאת, כאשר הילד לומד בכיתה תחרותית, לא מגובשת, עם מורה הישגי ונוקשה. מצבם של ילדים 'חלשים חברתית' עלול להידרדר. גם קהילה הישגית, סגורה בתוך עצמה, עם יחסים חברתיים עכורים, עלולה להעצים את קשייו החברתיים של הילד ואולי אף ליצור אותם".

מה על ההורים לעשות?

"קודם כל להיות קשובים וערים להתנהגות הילד", מדגיש ארזי. "האם הילד חוזר מבית-הספר עצוב ומתלונן שילדים מציקים לו? האם הילד מסרב לצאת לגן המשחקים, וכשההורה מנסה לעודדו לכך, הוא טוען שאף אחד לא רוצה לשחק איתו? ואולי הילד מסוגר בבית, לא יוצר קשר עם חברים וחברים לא יוצרים קשר איתו, והוא נראה עצוב? כשמופיעים התסמינים האלה – נראה שיש מקום לברר את הדברים לעומקם.

לא להאמין שזה אותו הילד

"כשאני מתקשרת למנהל, גם לפלאפון, בכל זמן ועת, אני מקבלת את ההרגשה שהילד חשוב לו לא פחות מאשר לי"

הכתב שלו היה ממש נורא, אבל אותה מורה 'מצילת נפשות' דאגה בכל הזדמנות להחמיא לו על הכתיבה. אט-אט הוא התקדם והשתפר. היום, בכיתה ג', הוא הילד עם המחברת הכי יפה בכיתה, כתב מסודר וברור, וכשמשווים בין המחברות פשוט אי-אפשר להאמין שיד אחת כתבה את שתיהן."

מה הכי חשוב לך בבית-הספר?

"הכי חשוב הוא תחושת הביטחון שבית-הספר נותן לי, שהילד נמצא בידיים דואגות ומסורות לא פחות משלי. כשאני מתקשרת למנהל, גם לפלאפון, בכל זמן ועת, אני מקבלת את ההרגשה שהילד חשוב לו לא פחות מאשר לי, יש לו את כל הזמן שבעולם בעבורי ושידעתי חשובה ונלקחת בחשבון."

"הפתעה הגדולה שלי היא, שלמרות הדרישות הגבוהות בלימודים הילדים אינם מרגישים את הקושי. נראה שכאשר יש שמחה ואהבה מצד הצוות החינוכי, המאמץ נראה משתלם. כעת הילד השלישי שלנו עומד, ברוך השם, לקראת עלייה לכיתה א'. אצלר", אומרת רחל בחינוך, "הבחירה היא קלה וטבעית. אחרי הסיפורים והחויות שמדווחות באוזניו השכם והערב מבית-הספר, הוא מחכה בקוצר-רוח להצטרף לאחיו ולמעגל הלמידה."

הבכור", אומרת רחל. "בכיתה א' הוא לא הצליח בלימודים, והייתה חסרה לו מוטיבציה. כשהגיע לחב"ד, המחנכת בכיתה ב' לקחה אותו כפרוייקט אישי. לא ויתרה לו וגם לנו. הרבה שיחות ארוכות בטלפון לתוך הלילה, עם חיזוקים ברגעי שבירה. קיבלנו הדרכה צמודה כיצד לתת לו חיזוקים. אם היא לא הייתה, אני מניחה שהיינו נאלצים לנוע בין פסיכולוגים ונוירולוגים, כדי לסייע לילד."

"בבית הספר הקודם טענו שהוא זקוק לריפוי בעיסוק, ואני כאמא לא הרגשתי שזה נכון.

השיחה עם הגב' רחל מוריית מתקיימת בשעת לילה מאוחרת. הקול העדין, שמסתיר מאחוריו מבטא דרום אמריקאי קל, מסגיר את הפרק הראשון בסיפור: "אני ובעלי עלינו לארץ מברזיל לפני שתיים-עשרה שנים", מספרת רחל. "בארץ חזרנו בתשובה, ועם גדילת הילדים חיפשנו בעבורם מסגרת מתאימה, רוחנית וגשמית. הכנסנו את הבכור לכיתה א' בבית ספר תורני, שנחשב איכותי, מתוך מחשבה שזו מסגרת חינוכית טובה לילד. אבל לצערי, לא התרשמתי לטובה. כאב לי לראות את הילד חוזר הביתה בתום הלימודים עצוב. גם בלי שיתף הרגשתי שלא טוב לו, ולב של אימא אינו טועה."

איך הגעתם לבית-ספר חב"ד?

"הכרנו את חב"ד לטובה עוד בברזיל. שמענו על בית-הספר מזוג מכרים, והלכנו להתרשם. עם ההתרשמות הגיע הרישום. ההבדל אצל הילד היה מיידי וברור. השמחה והחיוך חזרו והופיעו מחדש על פניו. גם הילד השני, שעלה בדיוק לכיתה א', נרשם עם הגדול. השנה שעברה עליו שם, לעומת זו שעברה על אחיו בבית-הספר השני, הייתה הבדל של שמים וארץ. ראינו הקפדה על דרך ארץ, ברכות, התייחסות חינוכית לפרטים הכי קטנים, והכול בכיף ובהתלהבות מצד הילדים.

"בפן הלימודי חיכתה לנו הפתעה עם

...וזמקום הכאשון: חינוך חב"ד!

על-יסודי

תיכון בנות "אור חיה"
אפרטיא והולטיאה

רח' אליעזר מילרוד 2 שכונת שמשון
בין השעות 8:00-14:00
יום ו': 8:00-12:00
טל: 6758890
שרית: 054-6761217

ישיבת חב"ד אשקלון "אור מנחם"

אפרטיא והולטיאה
רח' מרכוס 3 שכונת שמשון
בין השעות 8:00-14:00
יום ו': 8:00-12:00
טל: 6845115
הרב גרוזמן: 054-7673770

יסודי וחסידות בנינים

בי"ס בנות "אור חיה"
אפרטיא והולטיאה

רח' אליעזר מילרוד 1 שכונת שמשון
בין השעות 8:00-14:00
יום ו': 8:00-12:00
טל: 6759886
חנה: 052-3330056

בי"ס בנינים "אור מנחם"
אפרטיא והולטיאה

רח' מרכוס 3 שכונת שמשון
בין השעות 8:00-14:00
יום ו': 8:00-12:00
טל: 6734296
הרב אדרעי: 050-8774864

חינוך לגיל הרך

מעונות – גילאי 1-3 שנים
גני ילדים – גילאי 3-6 שנים
חיידר בנינים – גילאי 3-6 שנים
גן בנות – גילאי 3-6 שנים
גן טיפולי ייחודי – גילאי 3-5

אפרטיא והולטיאה

משרד ראשי:
רח' מבצע משה 11 שכונת נווה-דקלים
בין השעות 8:00-16:00
יום ו': 8:00-12:00
טל: 6780866
אורה: 052-8965999
ברקת: 054-9770558